Слънце-то наддѣляваше, Мѣсец-ат прѣсполяваше. *Д. 76. 15—16.* Майката гледаше имъ въ очитѣ, кога имъ веке сѫнъ надѣляваше. *Тб. 11. 2)* преодолѣю, преодолѣваю: Твърдата воля, рѣшителноста, енергията и готовноста—даже и да се жертвува човѣкъ за това право дѣло, — всички тия наддѣляватъ и найголѣмитѣ мѫчнотии. *Пс. 9—10 р. 12.* Найпослѣ като наддѣлѣхъ на всичкытѣ мѫчнотіи, сдобыхъ ся съ единѫ ладійкѫ. *Р. С. 77.*

Надду́мамъ *гл. св.* **Надду́мвамъ** *гл. дл.* **Надду́мавамъ са** *гл. взаимн. дл.* переспорю, спорю, состязаюсь съ кѣмъ либо въ спорѣ: Прасковата и ябълката ся припирали, коя е по хубава. И като ся наддумвали помежду си, драката татъкъ облизомъ ги чула, *Сб. 85.* **Надду́мване** *с. с.* Надъдумванье, надпѣванье, кое е съдържавало пѣсны относлемы на похвалѫ боговъ, какъ то Торку Коледу и т. *Пк. 98.*

Надебелѣ́ѭ *гл. св.* **Надебеля́вамъ** *гл. дл.* поголстѣю, толстѣю; грубѣю: Земната кора е много надебелѣла та не пропуща нагорѣ топлинѫ. *Л. Д. 1873 р. 64.* Кората на земѭтѫ испрьво была твръдѣ тънка, а испослѣ колко отивала все надебелявала. *Л. Д. 1871 р. 129.* Така надебелявать и ржцѣтѣ на работницыты та съ питаніе не усѣщать тънкы нѣща. *ib. 1872 р. 145.*

Наде́жба Наде́жда *с. ж.* **Наде́жбица Наде́ждица** *ум.* надежда: Едному Обреню приказа той своитѣ надежды. *Р. 122.* Азъ я оставихъ съ надежда, че малко надежда й сѫ дали моитѣ думи. *Л. Д. 1875 р. 135.* Нѣмаха надежбица за спасеніе. *Р. А. 132.* Утѣшявахъ ся обаче съ надѣждица, че може да ся намѣри единчкіятъ мой сынъ нѣйдѣ. *Х. I, 44.* Съ твръдѣ малкѫ надеждицѫ. *Л. Д. 1870 р. 200.*

Наде́жденъ *пр.* надежный: Ако ти отнѣмешъ мосто имане,— То у менъ остава Една свѣтла сила, Която е вѣрна Надѣждна и мила (честьта). *К. I, 141.*

Надѣ́лямъ *гл. дл.* надѣляю. *Бог.*

Надѣ́ница *с. ж.* колбаса: А зимѣ селци ѣдѫтъ пастарма и въчьрво натъпкано сытно натьлкано мѣсо, кое казвѫть надѣницы или локанкы (суджуцы). *Пк. 38.*

Надѣ́нѫ *гл. св.* **Надѣ́вамъ** *гл. дл. 1)* надѣну, надѣваю: Единъ надѣне на малкый-тъ си прьстъ клупче, зашито на распростнѫтѫ крьпѫ и надѣнѫтѫ на малкыйтъ й прьстъ на клупче. *Ч. 19.* Надяна бѣлѫ и кадѣлъкъ, Запрѣди ново вретено. *Ч. 265.* Какъ са веке избѣлиха, Излегоха и си дрехи наденаха. *D. S. 10, 81—82.* Отецъ Константинъ надяна калугерскій си ямурлукъ. *Зк. 100. 2)* придаю: За това мѣднаныты пары минувать само за дрѣбны нѣчта и то само у онѫ дрьжавѫ, дѣто всякой гы зима, по каквѫто стойность имъ е надѣнѫло прав-